

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/159/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514202413
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8514202413.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v súkromnoprávnom spotrebiteľskom spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1 Paríž 750 09 Francúzska republika, konajúca na území SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 812 08 Bratislava, právne zastúpený JUDr. Helenou Strachotovou, usadený euroadvokát, so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin proti žalovanému: F. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N., XXX XX Podolíneec, občan SR za účasti Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ so sídlom A. 10, 909 01 Skalica, IČO 42 264 154 v konaní o zaplatenie 269,62 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 110 eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 21.3.2015 do zaplatenia do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,36 % s tým, že ich výšku určí súd samostatným uznesením po právoplatnosti veci samej.

odôvodnenie:

1. V predmetnom sporovom konaní rozsudkom sp. zn. 2C/159/2014 zo dňa 19.5.2015 prvým výrokom súd konanie v časti 110 eur s príslušenstvom zastavil, druhým výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 1 031 eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 141 eur od 4.6.2013 do 16.5.2014, zo sumy 1 111 eur od 17.5.2014 do 17.9.2014, zo sumy 1 091 eur od 18.9.2014 do 21.10.2014, zo sumy 1 071 eur od 22.10.2014 do 15.12.2014 zo sumy 1 051 eur od 16.12.2014 do 20.3.2015, zo sumy 1 031 eur od 21.3.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 52,20 eur a z trov právneho zastúpenia v sume 176,62 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Helena Strachotová, v pravidelných mesačných splátkach po 50 eur splatných vždy do 15-ého dňa toho ktorého mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky, tretím výrokom súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Prvý a druhý výrok okrem trov konania nadobudli právoplatnosť dňa 28.7.2015, voči tretiemu výroku podal žalobca odvolanie.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 14Co/104/2015-105 zo dňa 31.8.2015 výrok rozsudku napadnutý odvolaním zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Z odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia okrem iného vyplýva, že úlohou súdu prvej inštancie bude ešte raz rozhodnúť o nároku žalobcu mimo vyhovujúceho, ako aj zastavujúceho výroku rozhodnutia, ktoré neboli napadnuté odvolaním ani jednou zo strán sporu a nadobudli právoplatnosť. Je potrebné, aby sa súd vypořiadal so sumou, ktorá bola zamietnutá, podľa výpočtu odvolacieho súdu ide o sumu 110 eur (rozdiel medzi

poskytnutou sumou úveru/uhradenou sumou žalovaným 1 141,- eur a sumou prisúdenou súdom prvej inštancie 1 031 eur) s príslušenstvom.

3. Po vrátení vecí odvolacím súdom súd nariadil pojednávanie na deň 30.11.2017, ktorého sa strany sporu nezúčastnili, právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčasť ako aj neúčasť žalobcu, žalovaný a občianske združenie napriek riadne a včas doručenému predvolaniu svoju neúčasť nijakým spôsobom neospravedlnili, preto súd v súlade s § 180 C.s.p. pojednával v ich neprítomnosti.

4. K zmene skutkového stavu, tak ako ho ustálil súd rozsudkom č.k. 2C/159/2014-65 nedošlo ani po vrátení vecí odvolacím súdom, naďalej platí, že z poskytnutého úveru 1 341 eur, žalovaný splatil sumu 200 eur.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

5. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

6. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase podpísania zmluvy (k 10.10.2012) (ďalej len ZoSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

9. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

10. Podľa § 9 ods. 6 ZoSÚ spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

11. Podľa § 9 ods. 7 ZoSÚ veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods.1.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, t.j. 10.10.2012 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech

zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

16. Podľa § 3 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa § 40 ods. 1 Obč. zák., ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

18. Podľa § 40 ods. 3 Obč. zák., písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou, ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

19. Podľa § 544 ods. 1 Obč. zák. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť porušil, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

20. Podľa § 544 ods. 2 Obč. zák. zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

21. Podľa § 545 ods. 1 Obč. zák. ak z dojednávania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný platiť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

22. Podľa § 559 Obč. zák. splnením dlh zanikne.

23. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

25. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právne posúdenie veci

26. Predmetom konania po vrátení veci odvolacím súdom ostal nárok žalobcu, ktorý bol tunajším súdom zamietnutý t.j. nárok na zaplatenie 269,62 s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 21.3.2015 do zaplatenia (uplatnená suma 1 410,62 eur - zastavená časť 110 eur, - priznaná suma 1 031 eur) ale aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov a nárok na náhradu trov konania.

27. Súd má za to, že nárok žalobcu na úhradu sumy 110 eur s príslušenstvom je dôvodný. Naďalej platí, tak ako to súd ustálil v rozsudku č.k. 2C/159/2014-64 zo dňa 19.5.2015, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá stranami sporu dňa 10.10.2012 neobsahuje všetky obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, absenciu ktorých tento zákon sankcionuje tým, že úver je bez úročný a bez poplatkov.

28. V zmluve absentuje adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c) citovaného zákona. V zmluve nie je uvedený ani názov predajcu, zo zmluvy nie je zjavné kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

29. Taktiež v zmluve chýba údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona a to údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z gramatického výkladom tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je aby z rozpisu splátok bolo jednoznačne, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov. Prejednávaná úverová zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky.

30. Súd má za to, že žalobca si nespĺnil požadované podmienky vyplývajúce z uvedených zákonných ustanovení jednak v úverovej zmluve neuviedol adresu kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, nerozpísal žalovanému ako spotrebiteľovi splátky istiny, úrokov a poplatkov.

31. Je zrejmé, že žalovaný úver čerpal, zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a) absenciu vyššie uvedených údajov (údajov podľa § 9 ods. 2 písm. c/, a k/) sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, potom žalobca má nárok len na rozdiel medzi poskytnutým a splateným úverom.

32. Na základe uvedeného má súd za to, že úver poskytnutý žalovanému je bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok len na rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 1 341 eur a uhradenou sumou 200, teda na sumu 1 141 eur. Prvým rozsudkom súd zaviazal žalovaného k úhrade 1 031 eur a týmto rozsudkom ho zaviazal k úhrade zvyšku t.j. sumy 110 eur. V rozsudku č.k. 2C/159/2014-65 zo dňa 19.5.2015 došlo k zrejmej sčítacej chybe.

33. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 110 eur a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

34. Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa neboli naplnené. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach úverovej zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. , ktorý vyžaduje aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo - právneho vzťahu z spotrebiteľského úveru.

35. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného len k úhrade rozdielu neuhradeného úveru t.j. sumy 110 eur (poskytnutá suma 1 341 eur - splatená suma 200 eur už prizná suma 1 031 eur) a zvyšok žalobcom uplatneného nároku v sume 159,62 eur súd zamietol ako nedôvodný.

36. Žalobca si ďalej uplatnil aj právo na zmluvnú pokutu, s odkazom na článok V.-3. Všeobecných podmienok Cetelem Slovensko a.s., pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Výšku zmluvnej pokuty žalobca v návrhu ani v ďalších písomných podaniach bližšie nešpecifikoval.

37. Súd má za to, že žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno, žalobca nespochybniteľne nepreukázal, že účastníci konania skutočne dohodli písomnou formou tak ako to ustanovuje zákon dohodli zmluvnú pokutu. Z listín, ktoré boli predložené súdu dohoda o zmluvnej pokute nevyplýva. Pokiaľ by aj dohoda o zmluvnej pokute bola zakomponovaná do Všeobecných podmienok, ktoré však žalobca súdu nepredložil bolo toto dojednanie pre nedodržanie písomnej formy neplatné. Ustanovenie o zmluvnej pokute nie je zakomponované v úverovej zmluve. Pokiaľ by žalobca ukryl podmienky, ktoré mali byť podstatné pre informáciu spotrebiteľa pre poznanie rozsahu záväzku do všeobecných úverových podmienok Krajský súd v Prešove už v minulosti viacerými rozhodnutiami judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiať prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju súd uvedie menším písmom. Práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa a predmetná vec je toho príkladom. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba

takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia vyžaduje sa pomôcka (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy (porovnaj rozsudky KS Prešov sp. zn. 6Co 135/2012, 21Co 28/2012, 3 Co 136/2013). Z uvedených dôvodov súd nepriznal žalobcovi právo na zmluvnú pokutu.

38. Žalobca žiadal priznať aj zmluvné úroky a úroky z omeškania, ktoré v návrhu, resp. v čiastočnom späťvzati špecifikoval.

39. Keďže súd ustálil, že úver poskytnutý žalovanému pre absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov žalobca nemá právo na zmluvné úroky, ktoré si uplatnil v sadzbe 23,40 % ročne. Navyše zmluvné úroky patria žalobcovi len do dňa mimoriadneho zosplatnenia úveru, ku ktorému došlo dňom 4.6.2013. Tento názor vyplýva z ustálenej súdnej praxe, súd poukazuje na rozhodnutie Unesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 59/1998 z ktorých vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

40. Na základe uvedeného súd zamietol žalobu v časti nároku uplatneného žalobcom na priznanie zmluvného úroku v sadzbe 23,40 % ročne, podľa špecifikácie uvedenej v čiastočnom späťvzati návrhu.

41. K zosplatneniu úveru došlo k 4.6.2013 a týmto dňom vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť úroky z omeškania.

42. Výška základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 4.6.2013 bola 0,5 % úrok z omeškania v sadzbe 8,5 %.

43. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi úroky z priznanej sumy 110 eur od 21.3.2015 do zaplata (od nasledujúceho dňa poslednej úhrady žalovaným) a zvyšok žalobcom uplatneného nároku na priznanie úrokov z omeškania zamietol ako nedôvodný.

44. Trovy konania:

45. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

46. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane,

49. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. O trovách konania v časti v ktorej bolo konanie zastavené (110 eur) súd rozhodol tak, že žalovaný z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania, keďže túto sumu uhradil po začatí konania, teda pre jeho správanie v tejto časti zobral žalobca žalobu späť, ktorá bola podaná dôvodne. Čo je vlastne úspech žalobcu v spore.

51. Vo zvyšnej časti o trovách konania súd rozhodol podľa zásady úspechu.

52. Pri žalovanej sume 1 410,62 eur bol žalobca úspešný v sume 1 251 eur (110 zastavená časť, 1 031 priznaná a 110 priznaná) čo je 88,68 % úspešnosť, žalovaný v sume 159,62 eur čo je 11,32 % úspešnosť, z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu prevyšoval úspech žalovaného o 77,36 % a v

takomto rozsahu má právo na náhradu trov konania od neúspešnejšieho žalovaného. Výšku trov konania určí vyšší súdny úradník tunajšieho súdu samostatným uznesením po právoplatnosti veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.